

Duhoarea de la Compania Apa

Compania Apa. Adică cea care trebuie să se îngrijească de canalizări, de furnizarea apei, de purificare. Adică de confortul nostru, al celor care plătim o căciulă de bani pentru fiecare metru cub de apă folosită. În schimb avem parte de indolența membrilor consiliului de administrație din care fac parte în marea lor majoritate cei numiți pe criterii politice. De indolența unor angajați care au ajuns la companie pentru că au cunoscut și ei pe cineva. Atunci când plouă mai tare Compania ne oferă posibilitatea unei plimbări cu barca. Iar la cât de pline sunt canalele ar putea să ne ofere plimbări cu minisubmarinul. Si ne mai oferă ultimul lor produs, duhoare de rahat aruncat suav peste zona Pieței Dacia.

» pag. 4

Cornelius POPA

Editorial

Delirul de grandoare

Una dintre grelele boli ale societății românești, cu rădăcini adânc înfipte în istorie, este delirul de grandoare. O boală grea de tot, cu transmisie nu numai de la om la om, ci și de la generație la generație.

Formele de manifestare sînt dintre cele multiple, de la edificarea monstruoasă a arhitecturii numită ab initio „Casa republicii” și terminînd cu manifestările personale ale diverșilor indivizi, purtători ai argumentului „lasă, bă, că știi io”.

Delirul de grandoare apare și instalează treptat, cronicizîndu-se înșă de fiecare dată. Cea mai afectată zonă a populației este cea aflată în structurile de vîrf politice, dar și în administrațiile publice naționale și (cu precădere) locale. O mai puțin largă răspîndire (dar nu în exces) o cunoaște în sferile managementului privat.

În simptomatologia delirului de grandoare (cu forma sa acută numită grandomanie) trebuie ținut cont, în primul rînd, de modesta pregătire teoretică (studii) și profesională (experiență). Prima formă de manifestare a acestei maladii este suficiența. În majoritatea cazurilor, ca formă specifică de manifestare, subiecții virusați încep să vorbească despre ei la persoana a treia. („Elena Udrea nu face așa ceva”, zice despre sine Elena Udrea, ca să dăm un facil exemplu).

În zona de acutizare, delirul de grandoare se manifestă prin faptul că subiectul afectat nu mai poartă dialoguri, ci emite sentințe. Postulate și axiome. Este posesorul adevărului absolut în oricare domeniu ar fi abordat.

Virusatul din vîrfurilor structurilor administrative sau politice este fundamental lipsit de orice fel de

receptivitate la sfaturile și sugestiile celor din jur. Are o grijă aproape maniacală în a-și găsi și numi ca și consilieri persoane cu o singură calitate: obediență maximă. Persoane de la care nu suportă decît o singură replică: „Nea cutare te iubim că ca tine nu găsim!” Ferească sfîntul să deschidă gurițele pe altă temă că și sînt neantizați.

Și, apropo de asta, suferindul de delir de grandoare este, evident, și ranchiunos. Orice silabă rostită în jurul său (altele decît aprobarea entuziastă al vorbelor sale) este aspru pedepsită.

O specie aparte a delirului de grandoare se întîlnește invariabil în studiourile televiziunilor naționale și locale. Aceste studiouri sînt umplute de persoane infestate, care sînt expertus maximus în toate problemele, de la fabricarea bețișoarelor de urechi pînă la crizele

financiar-bancare și analize atentelor teroriste. Evident, nu facem referire la Monica Tatoi, ci la întreaga adunătură de „specialiști”.

Efectele delirului de grandoare sînt vizibile la fiecare pas. Se manifestă în cam toate domeniile vieții, începînd chiar cu cu președinții de asociații de proprietari și de scară. Delirul de grandoare se află în strînsă legătură cu crizele patologice de tip coleric. La fel și efectele, pentru că delirul de grandoare merge mîna în mîna cu graficul descendent al rezultatelor. Cu cît persoana în cauză suferă mai mult de agest „virus” cu atît mai prost merg lucrurile în domeniul de activitate pistorit de respectioivul/respectiva.

Delirul de grandoare anulează în mod violent orice manifestare a bunului-simț. Este un virus devenit dominant în România de azi împotriva căruia nu există antidot. Am zis!

Delirul de grandoare apare și instalează treptat, cronicizîndu-se înșă de fiecare dată. Cea mai afectată zonă a populației este cea aflată în structurile de vîrf politice, dar și în administrațiile publice naționale și (cu precădere) locale.

Alexandru
PETRESCU

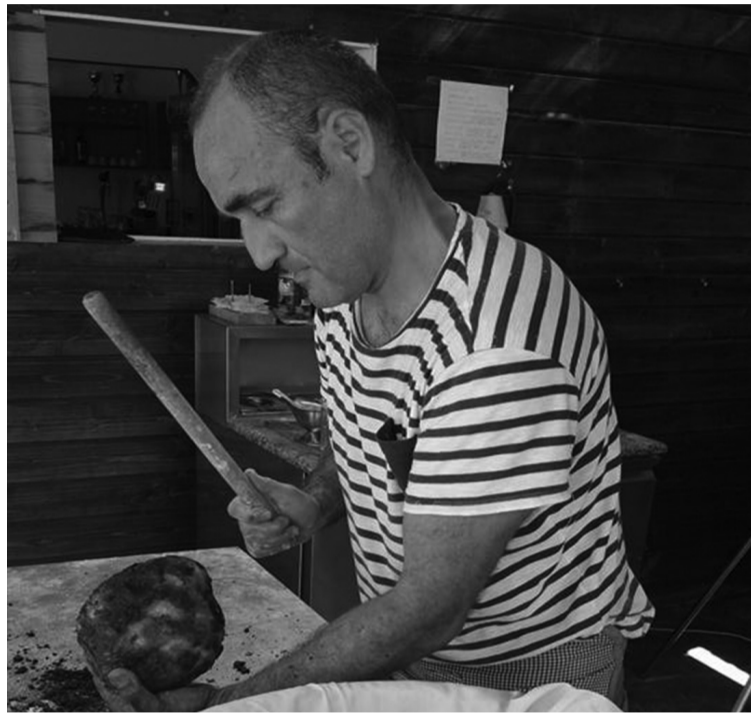
Masa e mare, locuri sunt, bucate să fie. Și dacă nu sunt acum, tot se găesc ceva resturi. Nu se moare de foame! Acum rămâne de văzut și cine papă mai bine. Să fie Costeluș? Să fie Grapă? Zice gura târgului că au stabilit deja din ce tomberon mănâncă fiecare. Costel Mihai de la Municipiu iar Sebastian Grapă de la Județ. Fiecare cu strachina lui.

Contraeditorial

Spălată e ca nouă

Sintagma asta este mereu actuală. Mai ales în politică și mai degrabă decât se aplică curvelor de pe centură. Că și în politică este o centură pe care orbitează centuristele politice. În cazul de față vorbim despre uniunea dintre Ea și El. Nu o să știm niciodată cine este Ea și cine este El, pentru că în politica de la românică genul este incert și interschimbabil. Se schimbă peste noapte de nu mai știi cine este deasupra și cine stă dedesubt. Sau mă rog, care este capra. Este și cazul politic al PMP-UNPR. Mai exact despre un UNPR aflat în derivă, ca niște amazoane care nu știu să navigheze. Și pentru că erau gata să ajungă pe o insulă pustie, proaspăt eșuatele interesului național au fost salvate de maestrul, de marele comandant al navei amiral al flotei politice românești, comandantul Traian Băsescu! Suflet caritabil marinarul, nu a vrut să lase fetele să se usuce nefolosite. Nu că el și echipajul pemepist ar fi fost stătuț, Doamne ferește! Dar era păcat să se piardă prin alte bărci personajele alese care pe ici, care pe colea. Și ce dacă erau uzate? Folosite? Se spală domnule, sunt folositoare, te scot din necaz!

Așa și la Brașov. În timp ce PMP-ul a reușit în mod accidental spun eu, să scoată consilieri și a dat și un viceprimar prin voința bășesciană, UNPR-ul a reușit nimic. La Municipiu zic. Că prin teritoriu au prins fiecare dintre ei ceva rămășițe, cât să-și justifice activitatea și banul cheltuit cu mare trudă în companie. Iar acum s-au cunat

prin milostivirea și binecuvântarea pofticioasă de putere a marinarului. Așa a ajuns Costeluș cel bine barberit (Mihai Costel) să se cunune cu robul Sebastian Grapă, spre marea și milostiva noastră mirare! Care Costeluș trebuie să asigure apa aia caldă și căldura pentru 10.000 de apartamente, chiar și pentru botezul spre cele pemepiste ale ciorilor vopsite în roșu!

Să vedem ce au adus miresele brașovene în noua casă! Costelușii pemepiști aduc la masa mare 21 de consilieri locali iar de pe câmpul de luptă coordonat de Grapă și plin de ciori vin la înfruptare tot 21 de consilieri. Masa e mare, locuri sunt,

bucate să fie. Și dacă nu sunt acum, tot se găesc ceva resturi. Nu se moare de foame! Amu rămâne de văzut și cine papă mai bine. Să fie Costeluș? Să fie Grapă? Zice gura târgului că au stabilit deja din ce tomberon mănâncă fiecare. Costel Mihai de la Municipiu iar Sebastian Grapă de la Județ. Fiecare cu strachina lui. Și în funcție de cât se scurge din strachină către aia mai marii se vor stabili și candidații pentru liga mare. Aici este de discutat. Costel Mihai deja se dă o persoană importantă la nivel de municipiu, este viceprimar și are cele mai delicate sarcini, adică răspunde de activitatea Direcției Fiscale,

Direcției de Servicii Sociale, Căminului pentru Persoane Vârștnice, Centrului pentru Persoane fără Adăpost, Serviciului Public de Administrare Creșe, R.A.T. Brașov, Societatea Tetkron S.R.L., Teatrul Sică Alexandrescu, Teatrul de Copii Arlechino, precum și activitatea Direcției Juridice și de Administrație Publică Locală, Compartimentului Instituții Cultură și Compartimentului Monitorizare Regii Autonome și Societăți Comerciale din cadrul aparatului de specialitate al primarului și va asigura implementarea proiectelor cu finanțare europeană/guvernamentală din domeniile de activitate ale instituțiilor/serviciilor publice coordonate. Persoană importantă, plină de calitate. Mare om de cultură și specialist în cultură, probleme sociale și mai ales termoficare. Ținând cont de asemenea calitate în mod cert vom avea parte la cultură de un teatru deosebit. Mai ales jucat pe scena primăriei. Și căldură și apă caldă vom avea, ne pune Costeluș centrale termice la fiecare! Mi-a spus mie, a jurat! Grapă stă în expectativă momentan. S-a apucat de bătut pâine și așteaptă să vadă de se întâmplă. Să vadă dacă este mire sau doar mireasă. În ambele cazuri nu contează cum și ce este oricare dintre cei doi, spălată e ca nouă! Și în secret visează la un nou mandat de șparlamentar, de data asta ca pemepist. În fond nu contează, mandate să fie, că pensiile special și nesimțit de mari și le-au votat.

Vrem o țară ca afară

Raluca
FEHER

România unei dimineții de iulie 2016.

56 de tineri au luat 10 la Bac. Unii din ei au ales să rămână în țară, anunță triumfător crainica. Alți câțiva copii din Târgu Frumos, sârmani dar cu note mari, și-au făcut bagajele și au fost trimiși de Primărie la mare. Mama unuia dintre băieții care au prins loc la Eforie, nu are dinți nici pentru o chiflă. Zâmbește găurit spre băiatul

ei care, întrebat fiind cum crede că e marea, spune că: cea mai frumoasă de pe pământ.

Ministrul Sănătății, Vlad Voiculescu declară într-o conferință de presă că nu am învățat nimic din Colectiv și că spitalul de arși va fi, probabil, închis. Pe burtieră scrie: Pacient cu larve la Spitalul de Arși.

Dacă se întâmplă o tragedie, chiar și 5 victime sunt prea mult, așa că trebuie să trimitem bolnavii în străinătate. Așa spune ministrul. Perfect.

Totul începe să se întâmple afară. Învățăm, ne tratăm, mergem în vacanțe, ne cumpărăm haine, mobilă, cărți și medicamente de afară.

Ne uităm afară pe geamul pușcării noastre și apoi, lipsiți de

curajul de a încerca o evadare, ne întorcem resemnați la pătuțul nostru și ne spunem că măcar aici e bună tocănița și ne cunoaștem gardienii, sunt băieți de treabă și ne lasă să fumăm înăuntru.

Din când în când, ieșim în curtea pușcării și urlăm: Vrem o țară ca afară.

Dar după ce ne măresc porția de supă, ne liniștim și ne gândim că totuși e o idee proastă să vrei o țară ca afară. Afară nu poți să ieși

din pânaie scriind cărți pe bandă.

Acum văd că 16 pușcării protestează. Niște cetățeni în tricouri ale echipei Spaniei sunt cățarați cu torțe pe un acoperiș. Nu au condiții cum sunt afară.

O soluție, desigur, ar fi cea de privatizare a penitenciarelor, așa cum s-a întâmplat în Marea Britanie. Să ia BGS și Scorese sau cum îi cheamă pe ceilalți cu paza, să ia ei închisorile, să le trateze ca pe unități de profit. Să plătim

direct vreun securist descurcăreț, să nu mai ne prefacem că statul nostru funcționează.

Educația e praf.

Sănătatea e praf.

Infrastructura e praf.

Industria e praf.

Agricultura e praf.

Pușcăriile sunt praf.

Ce mă mir că trebuie să șterg mobila la fiecare 6 ore? Praful e depus în straturi groase, pot să scriu pe el cu degetul: spală-mă!!!!

Dar totuși, există și o luminiță. Avem cea mai frumoasă mare de pe pământ.

PS. Oare nu se pot plăti taxe direct afară? Eu aș dori să contribuie la sectorul sănătate în Austria, dacă tot știu că acolo mă voi trata dacă, Doamne ferii, se întâmplă ceva.

Să ne întindem în șanț cu „El Comandante”

Dan
VĂJU

“

Era chiar „Marinarul PMP” care anunța cu patimă că gata, a luat-o el pe mireasa cea răscoptă și fără noroc, și o să și-o treacă pe nume. Așa cu bune și rele (mai mult rele). Aoleu, păi ce făcuși mă nene, măăăă??!! Ați pus-o de o combinație tristă tare, ați adunat tusea cu junghiul și turcul cu pistolul.

Profeteam pe la începutul lunii iulie ajungerea la lada de gunoi a istoriei a partidului ce se dorea al interesului național. Și eram dator să trag și o concluzie, pentru că lucrurile erau în dinamica desfășurării, și povestea mergea mai departe din punctul respectiv. Așadar UNPR-ul se afla în negocieri la acel moment cu PNL-ul cel ieșit șifonat tare din alegerile locale. Dar PNL nu și nu, pune condiții, ca să-l dea pe Generalul Oprea afară dacă vor cununie cu acte în regulă, să nu pară mariajul întinat, el fiind singura pată de pe cearșaful pregătit în noaptea nunții PNL-UNPR. Mirele PNL tocmai fusese bătut bine la alegeri, după ce primise în casă un PDL hrăpăreț, UNPR-ul se dădea fată mare și cuminte tare, dar cu zestre mică, sperând ca lumea să uite că s-a întins prin șanțuri cu PSD-ul penalului dovedit și condamnat, Dragnea, și că mai mult s-a dus cu tot cu zestre la ușa lui după ce au trăit bine-merci

în concubinajul guvernării. Unde a propus o nuntă, sau măcar o comuniune consensuală civilizată. Adică să-i vadă lumea împreună. Și unde a luat un șut militar corect și aferent, fix în fund de nici n-a atins scările de la intrarea în sediul PSD. Se prefigura o nuntă jalnică, el, PNL-ul cu ochii vineți și dinți lipsă în gură, și ea, mireasă tăvălită bine și refuzată de fostul amant, cu zestre mică, și cu generalul-tată socru alungat. Se prefigura un CIRC GROTESC!

Dar ce să vezi, nu s-au înțeles deloc. Când l-au alungat pe tata socru, și au pregătit verighetele, haț, nași s-au sucit, nuntașii au

fugit, mirii s-au ciondănit, nu se mai legau lucrurile deloc. „Adio și n-am cuvinte”, par să fi fost ultimele lor vorbe. Dar povestea continuă. După cum spuneam, politica este sora mai mare a prostituției și nicidecum arta compromisului. Cel puțin aici pe plaiul mioritic!

Și într-o seară, pe nepusă masă, de unde de neunde, rânjind sadic și descentrat din TV, cine apare? Nu mi-a venit să cred, era să mă înec cu înghețata pe care o mâncam, toropit de căldura verii. Era chiar „Marinarul PMP” care anunța cu patimă că gata, a luat-o el pe mireasa cea răscoptă și fără noroc, și o să și-o treacă pe nume. Așa cu

bune și rele (mai mult rele). Aoleu, păi ce făcuși mă nene, măăăă?! Ați pus-o de o combinație tristă tare, ați adunat tusea cu junghiul și turcul cu pistolul. Mai menționez și sacul cu peticul! Aoleu, mă nene, măăăă... hai că m-ați lăsat ca la dentist. Adică cu gura căscată, de-mi curgea înghețata pe barbă. Stai așa că mă umfla și râsul, când mă gândeam cum e „Băsel” ex-președintele țării, frate, socru, cumnat și altfel de neam cu toți penalii. Și a mai adăugat câțiva acum prin alianță de partid! Ca să fie toată floarea penală și fără noroc în viață în ograda lui. Ce să zic, că n-a trecut mult timp de când îl pomeneau

toate neamurile tucirii sau netucirii pe la toate televiziunile, că a luat, că n-a dat, că a promis, că a combinat, că e capul tuturor manșogărilor. Și marinarul a mai combinat una tare, a băgat vulturul UNPR în mărul nemușcat PMP. Aoleu și vai de ei, cum mai speră să treacă cu mărul ăla pragul de 5% la parlamentarele din toamnă ca să intre un pic la guvernare ca să mai tragă niște sfori, că s-a lipit foamea tare de ei de când nu mai taie și spânzură prin bugetul României. Și pe plan local, mi-l imaginez pe Grapă, Senator de Brașov, ce și-a făcut ucenicia pe la PSD, trecând pe la PNL mai în fugă, și încercând să își dea „doctoratul” politic în UNPR, cum o să se laude că are „om la primărie” pe viceprimarul Mihai Costel de la PMP. Senatoareeee... lasă așa, nu te chinui, le mai aranjează și Dumnezeu cu mânuța. Ce să mai zic, interesul național dictează că acum, în aceste momente glorioase ale progresului, să ne întindem în șanț cu „El Comandante Cuba Libre”, și să-i satisfacem toate poftele de marinar bătrân și haladit, că e singura soluție prin care poate, poate mai roadem și noi un os aruncat de la masa bogăților. Sau un măr. Asta este o mișcare de mare maestru, fără doar și poate. Dacă până acum eram convins că UNPR-ul va ajunge la lada de gunoi a istoriei lângă PPDD și PNG, acum m-am lămurit. A ajuns direct în haznaua istoriei. Și soarta noastră va fi la fel de tristă cât timp vom tolera aberațiile lor, și vom merge cu ochii închiși la urne.

Iarna vrajbei noastre

După aceste luni de vară, atât de capricioasă te aștepți la orice. Liniștea lăsată asupra urbei prevestește parcă furtună. O furtună mica însă, o furtună într-un pahar cu apă cu final așteptat și previzibil

La finalul anului, în decembrie vom avea alegeri parlamentare. Puse parcă înadins undeva după Sfântul Nicolae, cand oamenii se gâdesc deja la sărbători vom avea o prezență la vot mică de tot, minusculă. Dacă la alegerile locale prezența la vot a fost la Brașov de 37%, am curaj să prognozez o prezență care va fi sub aceasta. Dacă prezența la vot o să fie mai mare, asta se va întâmpla

doar dacă se creează un val de nemulțumire anti-ceva, orice ar fi el. Dacă nu, înseamnă că vom avea la vot aparatele de partid și cei influențați de aceștia.

Cum spuneam în numărul anterior al Gazetei din cei 9 deputați și 4 senatori care vor reprezenta Brașovul: 4 deputați și 2 senatori o să fie PNL, 3 deputați și 1 senator PSD, 1 deputat și 1 senator UDMR și al 9-lea deputat spuneam că se va disputa între PMP și ALDE. Cum la Brașov ALDE e în moarte clinică după demisia conducerilor și de la municipiul Brașov dar și de la județ, cred că deputatul o să meargă la PMP, mai ales după absorbția UNPR-ului.

Hai să încercăm să vedem cine ne va reprezenta

La PNL candidați sunt cei care sunt parlamentari astăzi, rezultați din alegerile trecute fie că PDL, fie că PNL fie aduși de la PP-DD și anume: Gabriel Andronache,

Gheorghe Ialomițeanu, Daniel Zamfir, Mihai Donțu, Maria Grecea și senatorii Marius Neculoiu și NV Popa. Acestora o să li se adauge unii care nu au fost parlamentari dar ar vrea: Aurelian Danu, Adrian Oprică și Sergiu Chifu și alții care astăzi nu sunt însă anunțați. Din cei 4 deputați, 2 vor veni din partea fostului PNL, aici merg pe mâna lui Daniel Zamfir și a lui Mihai Donțu iar de la fostul PDL Adrian Oprică și Aurelian Danu. La senat Marius Neculoiu din partea fostului PNL și încă cineva, poate Mariana Căju, dacă se dorește cu orice preț liniște în partid și nu se doresc alte destăiniri de senzație. Restul nu mai prind locuri eligibile.

La PSD pentru cele 3 locuri de deputați și unul de senator o să fie loturi noi, din lotul vechi, cu excepția lui Emil Niță, restul au fost indisponibilizați de către DNA, astfel pe rând: Ioan Ochi, Ioan Adam și Constantin Niță

au fost trimiși în judecată. Ca urmare tânărul numit să-i urmeze lui Constantin Niță la funcția de președinte, Marius Dunca va dori primul loc pe listă. Un alt doritor anunțat și vocal este noul secretar executiv, Mihai Popa. Pentru al 3-lea loc eligibil se vor bate Emil Niță, dacă-și rezolvă la București acest loc sau așa cum se întâmplă de ani de zile o să vină de la București pe un loc calduț cineva. S-ar putea ca Răzvan Popa și Tudor Duțu să-și dorească și ei să intre în joc, dar de data aceasta o să mai stea sau se vor mulțumi cu un loc de la 4 în sus. Pentru locul de la senat se va dori o continuitate pentru Viorel Chiriac, soldat credincios al lui Constantin Niță, însă acesta ar putea avea o problema pe criteriile interne de partid despre care nu prea se vorbește. Acesta a fost în 1989 prim secretar UTC la Municipiul Brașov și există o dorință de disociere a PSD-ului de imaginea de partid comunist, așa că se poate ca acestuia să i se

găsească o funcție tehnică. Fostul prefect Mihai Mohaci și fost președinte interimar al organizației, schimbat cu Marius Dunca poate să fie o soluție dar doar cu sprijinul Bucureștilui.

La PMP singurul cu notorietate este Mihai Costel, președintele organizației județene și viceprimar astăzi la Municipiul Brașov, ceilalți nu au suficientă notorietate nici să candideze pentru funcția de președinte la asociația de bloc. Prin recenta fuziune se poate ca rezolvarea să fie Sebastian Grapă fost PNL, fost UNPR și să fie el candidatul organizației dar doar dacă nu dorește să devină și șeful acesteia.

La UDMR se vor schimba garniturile așa cum au făcut-o și la Consiliul Local.

Să vedem însă dacă se vor bate pentru aeroport, autostradă și noul spital al Brașovului sau vor face doar figurație și vor fi aparat disciplinat de vot în Parlament.

Tatăl Lor

Duhoarea de la Compania Apa

► Despre Compania Apa am tot scris. Subiecte ample despre investițiile făcute de ei, despre salariile angajaților, despre indemnizațiile foarte mari pe care le au cei din consiliul de administrație.

Care investiții, salarii și indemnizații au dus la creșterea prețului apei. Unul dintre cele mai mari prețuri din țară. Iar compania continuă să se dezvolte, sperând să arunce în joc sume de peste 100 de milioane de euro din împrumuturi externe. Desigur, bani care vor fi investiți în continuare în modernizarea și extinderea rețelei. Crește rețeaua, crește consumul, crește și indemnizația. Să tot te învârti pe acolo!

Una din prioritățile Companiei Apa din ultimul timp este îndreptată spre confortul cetățeanului care îi este vecin. Indiferent că este vorba despre vecinul din Bartolomeu care iese cu barca după o ploaie mai mare sau despre vecinul din zona Pieței Dacia. Cu Bartolomeu o vor rezolva ei la un moment dat dar cu vecinul de la Piața Dacia nu știu când. Sau cum. Pentru că cei de la Compania Apa generează acolo probleme. De la simpla parcare pe o zonă aglomerată și până la blocarea circulației pe străzile din jur datorită circulației mașinilor de tonaj mare pe care le au în parcul auto. Mașini mari, camioane care trec zilnic și care

crează disconfort. Unele dintre aceste mașini sunt autovidanțele, cele care operează atunci când au loc blocări sau înfundări ale rețelilor de canalizare. Adică mașinile alea care merg să adune mizeria și rahatul atunci când se infundă canalizarea. După ce adună fresc merg să fie golite la o stație de epurare. Apoi ar trebui spălate...

În una din zilele trecute am fost la Piața Dacia. Soare, temperatură caniculară, piața plină cu de toate. Și peste toate astea un roi de muște bine hrănite, cu burta neagră-verzuie, muște „de căcat”. Și o suavă aromă de canal venea dinspre parcul auto al Companiei Apa. Aromă de canal, de fecale, adică de căcat. Spuneau oamenii din zonă că este de la vidanje. Și că situația nu este nouă. În zilele călduroase cei de la blocurile din zonă stau cu geamurile închise datorită mirosului. Am întrebat pe câțiva de la companie dacă se spală mașinile după ce se merge la intervenție și au spus că da. Se spală și sunt și bine închise. Eu îi cred, dar probabil că le spală acolo, pe platou, că astfel nu se explică mirosul. Sau poate că pe linia de investiții se află și lansarea unui tip

de parfum sub o marcă proprie. Parfumul „CacaCanal”? Pe vremea când s-au inventat parfumurile la franjuji se goleau pe trotuar țucalele. Deschideau ferestrele și aruncau cacaua! Fleoșc și gata! De la miros a apărut parfumul! Numai că de atunci au trecut ceva sute de ani și acum avem canalizare și stații de golire-epurare. Iar noi nu avem nici o vină și nici o pedeapsă de plătit pentru a fi nevoiți ca zi de zi să ne strecurăm cu grijă printre camioanele lor iar în zilele caniculare să stăm cu geamurile închise. Sau?

A, să nu uit: unii dintre șoferii

de pe mașinile alea mari au puse-uri de nesimțire. Circulă cu tupeul celui care spune – „dă-te bă la o parte că eu sunt mare! Dă cu spatele că mă urc pe tine”. Altul care se ocupă cu împărțitul avizelor de debranșare are un text de vodevil: „dacă nu îți permiți să plătești apa du-te la țară. Cumpăr eu casa, am bani”. Păi are bizonul, că dacă îți bagi nasul prin Revisal (programul care gestionează personalul și salariile) o să observi că majoritatea sunt neamuri. Familii întregi, triburi chiar, lucrează acolo și nu sunt plătiți chiar prost.

Soluția este simplă domnilor de la coco șanelul local. Investiți în una din locațiile voastre de la marginea orașului și mutați acolo parcul auto pentru camioanele din dotare. Așa ar fi normal. Iar pe locurile rămase libere în imensa voastră parcare puteți face un părculeț, poate ceva terenuri de tenis. Poate și o sală de educație și comunicare pentru unii dintre angajații voștri. Orice altceva care va face ca bunul simț să se vadă iar noi să nu mai suportăm nesimțirea unora și ocazional mirosul parfumului „CacaCanal”. Simplu, nu?

Alexandru PETRESCU

Despre Consiliul Local

Încep, încet, încet, să imi „intru în paine” cum s-ar zice. După prima ședință de constituire a consiliului local au urmat 3 ședințe la Tetkron pentru a discuta problemele majore de acolo, apoi o ședință de înființare a unei comisii pentru analizarea situației. Știți cum se spune, când vrei să omori ceva, înființezi o comisie.

Ce pot să spun despre această prima lună de activitate? Gustul este amar, spre amar. Am văzut extrem de multe energii consumate pe amănunte politicianiste, pe plata unor polițe, pe importanța

unei virgule aici, sau mai la dreapta (nu că nu ar fi importantă o virgulă, dar aici chiar nu era), dar prea puțină dorință de a pune umărul la progres, de a SCHIMBA ceva în bine. Mi-e teamă că mulți nici nu au idee ce ar însemna acel „bine”. Cu atât mai puțin pe ce drum ar trebui mers pentru a ajunge la el. Majoritatea sunt soldați disciplinați ai partidelor care i-au promovât pe listele de candidați și votează EXACT cum li se spune. Cine decide cum să se voteze? Nu ei, membrii consiliului local, deciziile se iau în afara CL, aici doar se pun

în aplicare.

Este modul de lucru practicat în România și în majoritatea consiliilor locale, județene, în parlament chiar, de ani și ani de zile. Cei „aleși” sunt mulțumiți de statutul primit și își văd de micile (sau marile) lor ciupeli personale, iar când este vorba despre deciziile pe care forul din care fac parte ar trebui să le ia, votează cum li se spune.

În plus se face și apel la circ de foarte multe ori, atât pentru a plăti polițe mai vechi, cât și pentru a câștiga imagine falsă. Este un dans complex în care fiecare încearcă să pară altceva decât este, mai mult decât este, în același timp fugind de „cartofii fierbinți” sau de problemele serioase, dar fugind cu spatele, în așa fel încât să poată oricând pretinde că el, de fapt, se îndrepta către problemă și nu fugea de ea.

Am candidat cu lozinca „Gata! Ajunge” și „Votați un ghimpe în coasta lor!” Sunt lucruri de la care nu voi abdica, dar drumul nu e numai greu, este și lung. Sunt încă la început, abia învăț mecanismele, dar sunt pe drum, cele o mie de mile au început!

Șerban ȘOVĂIALĂ
consilier local Brașov

Ce mi-aș dori să se întâmple

A trecut ceva mai bine de o lună de la alegeri. Atât la Consiliul Local cât și la Consiliul Județean s-au constituit majoritățile și s-au alcătuit echipele de conducere. Vreau să-mi felicit pe toți cei care au reușit ca dincolo de adversitățile din campanie să-și depășească orgoliile și să formeze majorități care să ofere stabilitate și premisele unei munci în echipă.

Ce mi-aș dori eu însă să se întâmple de acum încolo? E simplu. Mi-aș dori ceea ce-și doresc câteva zeci de mii de brașoveni. Pe termen scurt:

- rezolvarea problemei apei calde și a încălzirii, cu atât mai mult cu cât în 3 luni vine anotimpul rece.
- achiziționarea de autobuze noi și moderne care să asigure respectarea orarelor.
- creșterea siguranței oamenilor prin creșterea numărului de patrulare de poliție locală și în cartierele unde astăzi se simte lipsa acestora.

Pe termen lung mă aștept să se finalizeze investițiile începute și neterminate cum ar fi: parcare din Poiana Mică, Centrul de Agreement din Poiană, investițiile de la Compania Apa și mai ales cele întârziate de introducere a canalizării în anumite cartiere din Municipiul Brașov.

Și mi-aș mai dori să devină realitate promisiunile referitoare la realizarea aeroportului și la ridicarea noului spital al Brașovului.

Nu mă aștept ca toate acestea să se întâmple peste noapte dar mi-aș dori ca ritmul în care se întâmplă aceste lucruri să crească, nu de alta, dar peste 4 ani să putem vorbi despre toate acestea ca despre lucruri palpabile de care oamenii se pot folosi și nu de lucruri viitoare despre care doar vorbim.

Cătălin LEONTE

Cristian, comună mică, ambiții mari

O A.G.A. cu năbădăi

Finele săptămânii trecute a fost marcat, în comuna Cristian, de o A.G.A. cu năbădăi. Adunare Generală a Asociației Unice, care a avut loc la S.C. Dorobeiul SRL, companie locală care furnizează în comună servicii de apă, canalizare și salubritate. Și, în același timp, o A.G.A. care a marcat prima confruntare politică pe față între cele două blocuri politice constituite la nivelul comunei Cristian: UNPR+ALDE+independent, pe de o parte, și PNL+PSD, pe de altă parte. O confruntare care a avut ca miză societatea locală de servicii publice, Dorobeiul SRL. Sau, mai exact controlul societății prin obținerea majorității în consiliul de administrație.

„Dorim o companie pentru cristoloveni”

„Ne dorim o companie pentru Cristian și pentru cristoloveni. Când, în consiliul local, în urmă cu 11 ani, s-a hotărât înființarea SC Dorobeiul SRL, ideea a fost ca această firmă să ofere comunității servicii de bună calitate și la tarife scăzute pentru locuitorii Cristianului. Și, pas cu pas, cu acest proiect s-a materializat. Cu sușuri, cu coborâșuri, cu multe greutăți. În 2015, societatea s-a așezat, în sfârșit, pe picioarele ei și a încheiat anul pe profit, în contextul în care desideratele de la înființarea firmei s-au materializat. Dar nu aici este un capăt de drum, ci de-abia un început. Acum ne stă în față un nou pas, mult mai important. Dorim să modernizăm societatea, să o dinamizăm și mai mult, să oferim cristolovenilor servicii dintre cele mai bune. De aici și intenția noastră de a numi un consiliu de administrație format din oameni de bună calitate, dedicați comunei și locuitorilor

săi” – ne-a declarat consilierul local PNL Rareș Alexandru Crețu.

Primele scânteii

Debutul A.G.A. a fost unul ce părea de bun augur. S-au discutat relativ relaxat primele puncte de pe ordinea de zi, puncte referitoare la bilanțul societății și raportul administratorilor. Dar primele scânteii au ieșit când unul dintre consilierii grupului minoritar a solicitat să înregistreze sonor lucrările A.G.A. La fel de straniu, același grup, care își avea majoritatea în consiliul de administrație, s-a abținut de la validarea, prin vot, a raportului administratorilor. Abținere care s-a dovedit a fi preambulul chestiunii desemnării noilor administratori. Alianța UNPR+ALDE+independent a solicitat și a insistat să numească trei din cei cinci administratori, aducând drept argument un text de lege care ar valida această solicitare. Este vorba de o normă de recomandare cuprinsă în corpul Legii administrației publice locale, Legea 215/2001 actualizată, și care spune: „Persoanele împuternicite

să reprezinte interesele unității administrativ-teritoriale în societăți comerciale, regii autonome de interes local, asociații de dezvoltare intercomunitară și alte organisme de cooperare sau parteneriat sunt desemnate prin hotărâre a consiliului local, în condițiile legii, respectându-se configurația politică de la ultimele alegeri locale”.

„La ora actuală, în consiliul local, prin votul exprimat de cetățenii Cristianului, ființează reprezentanții a patru partide politice: PNL, PSD, UNPR și ALDE, dar și un independent. Textul de lege face strict referire la configurația politică. Consilierul independent – deci fără apartenență politică – a emis pretenția de a-și numi și el un reprezentant în A.G.A., ceea ce nu mi se pare firesc. Pe de altă parte, regulamentul consiliului local Cristian dar și textul de lege care reglementează activitatea consilierilor, stipulează expres că un grup politic, în cadrul consiliului, se face din minim trei persoane. Or, la Cristian, UNPR și-a constituit grupul politic, la care au aderat și ALDE (cu doi consilieri) și independentul.

Se poate interpreta și că ALDE și independentul au format un grup care s-a alăturat grupului UNPR. Dar și în acest caz, le revin tot doi reprezentanți. Inclusiv aritmetic dacă ne socotim, tot la aceeași concluzie ajungem: din cei 15 membri ai consiliului, șase sunt în gruparea UNPR+ALDE+independent, și nouă în grupul PNL (6) și PSD (3). Dacă socotim în fracții de câte trei consilieri, politic grupaiți, grupului majoritar le revin trei locuri, celui minoritar două locuri. Efectiv nu înțeleg de ce dumnealor țin morțiș să aibă majoritatea în consiliul de administrație al societății. Doar dacă la mijloc ar fi – nu zic că așa și este – alte interese privind Dorobeiul” – declară consilierul PNL Cătălin Matcaș.

Pasul la ofsaid

A fost momentul în care „jocul” s-a spart. După o primă pauză de consultări, de cinci minute, grupul PNL+PSD (care solicitase pauza) a rămas ferm pe poziție: desemnarea a trei membri în C.A. revine majorității. Ceea ce a făcut ca grupul politic UNPR+ALDE+independent să

solicite, la rândul său o pauză. Care pauză s-a transformat pe loc în părăsirea în corpore a ședinței A.G.A. de către cei șase.

A.G.A. și-a derulat lucrările și după acest incident, fiind, în continuare, statutară, întrucât în sală au rămas șapte din cei treisprezece membri. Explicația este simplă: pentru ca AGA să fie statutar întrunită în cazul în care este constituită din membrii consiliului local, este necesară prezența, din partea asociatului unic a măcar jumătate plus unul din membrii săi. Iar hotărârile se iau în mod valabil cu jumătate plus unul din membrii AGA prezenți la ședință. Or, în cazul în speță, pentru ca AGA să fie statutar întrunită, ar fi fost necesar un minim de opt consilieri prezenți (și au fost 13) și votul era valabil exprimat cu jumătate plus unul din cei inițial prezenți (ășadar, 7).

În final, au fost nominalizați, pentru a fi membri ai consiliului de administrație ai SC Dorobeiul SRL: Alina Monica Toma (economist), Alin Gabriel Dolan (om de afaceri) și Eugen Luca (fost membru al consiliului local). Aceștea trei li s-au adăugat, provizoriu numiți, conform prevederilor Legii 111/2016, pe o durată de maximum 90 zile, doi reprezentanți ai societății Dorobeiul. „Am făcut această desemnare cu titlu provizoriu tocmai pentru că îi așteptăm pe colegii noștri din gruparea UNPR+ALDE să revină la gânduri mai bune și să fie, la rândul lor, reprezentați în C.A., pentru a avea și informații despre derularea corectă a proiectelor în societatea Dorobeiul, dar și pentru a-și aduce contribuția, dacă doresc acest lucru, la dezvoltarea și modernizarea societății” – a declarat consilierul local Ovidiu Buzoianu.

GB

Ursus Arctos vs Aparatus Administrativus Retardus

Au împușcat ursul. Uffff, răsuflu ușurat, mă simt în siguranță. Brașovul este salvat. Populația este salvată. Nu știu câți vânători, poliție, autorități în alertă, pânde, mă mir că operațiunea nu a avut nume de cod ca-n filme, operațiunea: „Ursul sub acoperire, eliminat”, (vă dați seama dacă un cetățean de etnie romă beat, mai ciocolatiu fiind, strigă rupt în gură, ieșind din cârciumă: „Allah Akbar”, iese război civil în Brașov și aparatul ăsta administrativ ne bagă în stare de necesitate? Până nu se trezește „teroristul” din mahmureală, nu mai avem voie în oraș după nouă seara! Se mută Deveselu aici). Ei bine, într-un final, l-au împușcat. Tot aparatul administrativ în frunte cu prefectul este în extaz. El este miezul și eroul ce a chemat garda

pretoriană să lupte cu ursul, iar cei ce l-au împușcat sunt eroi. Doamne cu ce om fi greșit noi populația că ne-am făcut rost de ăstia? Cum i-am găsit? După ce s-a întrunit „comitetul de urgență”, s-a instituit „celula de criză”, au apelat la „personal specializat”, pentru a „recolta” ursul, ca acesta să nu „recidiveze”. Ok, ați hotărât să-l omorâți - vorbim despre asta puțin mai jos - dar de ce nu puteți vorbi normal? Adică, dacă vorbiți așa, în termenii ăstia, vă dă senzația că sunteți mai responsabili, mai „administrativi”? Nu era oare, mai omenește: „Ne-am întâlnit să discutăm problema și am hotărât să-l împușcăm, considerând că e periculos. Am apelat la vânători.” Eu cred că era mai nimerit limba-jul ăsta. Știți ce domnilor „administratori de urbe”, nu vă mai dați

importanță acolo unde nu e cazul, nu mai fiți „șmecheri” pe nimic. Ce faceți voi cu comunicatele astea este onanie administrativă. Fiți șmecheri și importanți făcând aeroportul, fiți „administratori puternici” rezolvând cu cele 10.000 de familii care nu au apă caldă și caldura (vine iarna), rezolvați cu autostrada, dați-vă ifose de limbaj revitalizând turismul în Brașov și împrejurimi! Vrem să auzim și noi că ați adus investitori și ați accesat fonduri pentru redeschiderea unei uzine brașovene și atunci ați fi „șmecheri frate”, ați fi vedete și ați putea folosi ce limbaj vreți, inclusiv ăsta de lemn care vă face să vă simțiți importanți. Dar așa nu sunteți decât niște triste paiațe, clovni oboșiți cu machiajul întins, ce-și exhibă în public numerele răsuflăte. Da, în public! Ce-o fi

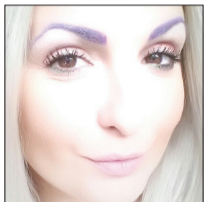
prin vestiare, mi-e silă să mă gândesc. În altă ordine de idei, nu neg faptul că cei doi bărbați atacați au avut de suferit. Unul răni grave, iar celălalt a trăit clipe de groază și a fost salvat de câinele care s-a sacrificat. Nu neg acest fapt, dar de ce sa-l omori? Capturează-l și du-l în bazinul Munților Făgăraș, sau în Apuseni, sau Retezat, da' nu-l ucide, măi prefectul viteaz. Mai avem urși sălbatici noi, bulgarii, polonezii, ucrainenii și rușii. Occidentul nu mai are aproape deloc. Franța câteva exemplare, Germania câteva exemplare, Italia, Austria, Anglia, Belgia, doar în captivitate în vederea acclimatizării. Ei bine, toate aceste țări care și-au distrus fauna, cumpără urși și lupi pentru a repopula pădurile și bătuții ăstia de soartă care ne conduc, îi împușcă. Măi amărăți cu

duhul care ne conduceți dacă nu l-ați dus în pădurile noastre, puteați măcar să-l vindeți sau să-l donați unui ONG sau unei instituții care se ocupă cu repopularea pădurilor din aceste țări. Cu siguranță ar fi plătit ei toate cheltuielile, nefericiților. Încă un lucru, tot aud la actualități: s-au înmulțit urșii, vin urșii, urșii pun România în pericol, vezi-Doamne! Dacă s-au înmulțit așa tare, dați-i mă în Europa, da' nu-i ucideți! Aș fi curios cine face acest lobby cu urșii, cine e așa disperat pentru a se împușca urșii? Un trofeu de urs ajunge și la 30.000 - 40.000 de euro. E? Cam sună a combinație, nu? Distrugeți mă tot ca să vă îmbogățiți voi, distrugeți și fauna ca să vă luați ceasuri și mașini de lux, măi păianjeni scârboși ce sunteți.

Bogdan GABRIEL

6 | FAPT DIVERS

Chic Ambient

Spa(țiu) pentru tine

Karla TITILEANU
decorator

Fie cald sau frig, se întâmplă să visăm cu ochii deschiși, evadând la momente de răsfăț, când relaxarea se instalează și în sfârșit ne putem deconecta. Nu e nimic mai plăcut decât o baie încântătoare, într-o atmosferă zen, cu parfumuri îmbietoare, o carte bună și un pahar de vin aromat. Cu gândurile acestea în minte, să ne închipuim cum ne putem transforma baia într-un spa, fără multă bătaie de cap.

În ultima perioadă, baia a depășit condiția utilitară și s-a transformat dintr-o simplă cameră a necesităților fizice, într-un loc necesar al relaxării mentale și al decompresiei fizice de peste zi. În graba noastră zilnică avem tendința de

a uita acest lucru și lăsăm stresul să ne domine, dar pentru cei care încă vor să se bucure de relaxare, transformarea băii din locuința personală într-o oază de bine, nu este imposibil.

Costisitoare, adevăratele spa-uri ce se instalează în locuințe, pot speria omul simplu, dar micile artificii care ne sunt la îndemână, ne aduc cu un pas mai aproape de ceea ce înseamnă experiența wellness. O astfel de transformare nu necesită un buget mare, ci dimpotrivă. Poți remodela orice tip de baie, mare sau mică într-un ansamblu luxos unde îți poți lăsa problemele să dispară. Totul cu mici proiecte pline de creativitate. Iată câteva idei cu care poți începe transformarea chiar azi.

- organizează produsele de baie în ansambluri elegante
- pune să ai la îndemână mereu halate de baie pufoase din bumbac

• creează propriile tale produse de spa și depozitează-le în recipiente mari de sticlă

• găsește o scândură din lemn vechi, sprijin-o pe marginile căzii și folosește-o pe post de măsuță.

• instalează în zona dușului o pardoseală din lemn de bambus sau tec

• realizează un covor din pietre, folosind rășină epoxidică

• creează o atmosferă zen prin alegerea corectă a corpurilor de iluminat. Să nu lipsească lumânările.

• adaugă plante verzi naturale, care iubesc căldura și umiditatea

• alege oglinda potrivită, pentru a mări spațiul

Și nu-ți rămâne de făcut decât să lași grijile deoparte și să te cufunzi în liniștea spa-ului.

Chef Mugurel Stroie

Tocaniță de vită

Ingrediente:

- 800 gr. carne de vițel fragedă tăiată cubulețe mici
- 500g ardei gras verde/galben
- 500g ardei capia
- 8 roșii (se vor coace înainte pe plita încinsă cu sare după care se vor curăța de coajă)
- 2 morcovi tăiați rondele
- 2 cepe tăiate julien
- 1 dovlecel mic tăiat cubulețe
- ¼ rădăcina țelină
- 3-4 linguri de untură
- 8-9 căței de usturoi
- 1 legătură mare de pătrunjel verde
- 500g supă vită/legume sau supă de pui
- sare, piper după gust
- 1 pahar de vin alb sec

Preparare:

Carnea de vițel fragedă se va tăia în cubulețe mici, ardeiul gras și capia se va tăia în fâșii late, morcovul în rondele, țelina și dovlecelul se vor tăia cubulețe, cepele se vor tăia julien, roșiile se vor zdrobi după ce au fost coapte și curățate de coajă iar pătrunjelul se va toca mărunt iar cățeii de usturoi se vor tăia în ron-dele subțiri.

Într-un ceain se pune untura la topit, apoi adăugăm bucățile de carne care se prăjesc bine întorcându-se pe ambele părți, până își schimbă culoarea și adăugăm ceapa până când aceasta începe să sticlească ușor, adăugăm un praf de sare și piper plus paharul de vin alb, se lasă câteva minute să fiarbă, adăugăm morcovul, dovlecelul și se amestecă toate după care se lasă câteva minute să fiarbă până când acestea încep să se înmoaie.

Peste legume adăugăm apoi ardeii amestecăm, turnăm un pahar din supa de vită/legume sau supă de pui și acoperim ceainul cu un capac și lăsăm să fiarbă acoperit 10-15 minute la foc mediu, până când ardeii își schimbă ușor culoarea și sunt pe jumătate fierți, iar apoi adăugăm restul de supă de vită/legume sau supă de pui și lăsăm să fiarbă acoperit în continuare până când ardeiul și carnea sunt fierți.

Se vor adăuga roșiile, jumătate din usturoiul mărunțit, amestecăm, condimentăm cu sare și piper după gust și lăsăm pe foc în continuare, până când tocănița capătă consistența dorită.

Se ia de pe foc, se potrivește de sare și piper dacă mai este cazul, se adaugă restul de usturoi, se amestecă, se presară pătrunjelul tocat și se acoperă cu un capac pentru 4-5 minute pentru ca tocănița să își ia aromele din pătrunjel și usturoi.

Poftă Bună!

www.cramagirboiu.ro

Feșăn poli(tic)s

► Mereu facinanta lume politică nu ezită să ne uimească. Acum că s-au liniștit apele și toți candidații și-au găsit câte un loc pe undeva (fiecare după posibilități) e timpul să aruncăm o privire în urmă la podiumul defilărilor de feșăn din timpul campaniei.

La o scurtă privire a fost cât se poate de clar că nimeni n-a avut consilier de imagine. Că deh, nevasta sau persoana cu care împart orizontala e mereu aproape și gata să dea cel mai în măsură sfat. De multe ori însă nevasta e nefastă.

Pe lângă cocălărismele de comportament ne-am luminat și cu niște apariții piețărăști venite parcă să completeze spiritul pus pe jumulit al celor care s-au dorit să fie aleși. Sau culeși, pentru că ar fi un cuvânt la ordine: varză!

Deși a face o critică vestimentară în acest caz e treabă serioasă, Feșăn Polis nu vrea să supere prea tare pe nimeni, căc deh, orgoliile sunt mari la ai noștri și nimeni nu suportă o critică, nici măcar constructivă. Așa că încercăm să ne purtăm cu mânuși, cu delicatții care și-au pus fețele pe afișe.

Nu trebuie să ai cînșpe facultăți ca să te uiți cum arată politicienii prin alte țări, apoi să te uiți la ai noștri și să te bunghești că sunt de pe două planete diferite. Pe lângă mira

tristă afișată de majoritatea, unii răsar cu un zâmbet discret în colțul gurii. Priviri goale, care nu spun nimic. Adică... hai să facem și noi o poză! Vaaai... ce draguț ai ieșit, iubi! Asta o punem pe afiș! Să te vadă tot poporul! Și uite-așa am văzut aceleași cămăși, cu aceleași cravate, cu aceleași sacouri, iar la unii chiar și aceiași pantofiori.

Ziceam de echipa de imagine inexistentă. Unii au impresia că oamenii ăia sunt degeaba. Păi iaca nu! Domnilor și doamnelor candidați, foști și viitori, ia notați-vă, că să nu (mai) apăreți la gazetă și la următoarele trageri la sorți! Echipa de consilieri de imagine îți zice: cum să te îmbraci, cu ce să te îmbraci, cum să-ți faci freza, îți aduce aminte să-ți tai/faci unghiile, să-ți tai părul din urechi și din nas, să nu-ți tragi pantalonii până la sub braț ca tataia și cum să stai la poză. Și aici venim cu limbajul trupului. Păi la noi se poartă poziția cu „măinile-n sân”. Sau încușate pe piept? Oricum, tot de-a moartea sunt amândouă,

când în ambele stai. Și stai degeaba, nu-i vorba aia: „ce stai mă cu mâinile-n sân?” Păi de-aia, pentru că oamenii se pregăteau încă din poze pentru 4 ani de stat degeaba, nu? Că asta transmit! Apoi, ne-am minunat cu aparițiile în public pe la diverse evenimente, unde și-au etalat vestimentațiile de cele mai multe ori neadecvate. Hai în pantofi la Pietrele lui Solomon, să ne dăm mari la juni că iubim tradițiile.

Au fost câțiva care s-au remarcat, dar nu neapărat prin ceva pozitiv. Domnul de la Alba Iulia care se voia primar de Brașov și care a crezut că dacă-și printează copilul pe ditamai afișele va câștiga inimile alegătorilor. Canci! N-a reușit decât să se facă de cacao și să fie vorbit printre dinți de mamele luptătoare pentru apărarea dreptului la viață privată a copilului. Și-apoi a apărut mândru la Ziua Regalității de la Peș, însoțit de doamnă. Unul mai adecvat îmbrăcat, decât altul. Am glumit, da? De altfel, de remarcat, că a fost singurul pretendent la tron care n-a

părut a fi burlac în toată treaba asta. Restul și-au pitit bine consoartele, când ar fi putut profita de un întreg concept de imagine și promovare, așa cum fac oamenii cu cap care candidează prin țări normale, în care familia vine ca sprijin pentru susținerea celui care intră în cursă. Așa se promovează valorile morale și de familie. La noi parcă ești în Game of Thrones. Fiecare pentru pielea lui, singur în luptă și nu contează ce armură ai, important e să ai bila de foc la îndemână.

Că discutăm de remarcați, marele sas (care de supărare că a devenit doar primar de cort berăresc, o fi emigrat în Doiciland) ne-a obișnuit cu apariția-i bucolică în cămăși mari, largi și alb și pantalonii trei sferturi din piele. Heidi ar fi fost tare mândră.

Obișnuiți să apară mai mereu pe la televizor, ca oameni de presă, așteptările în privința celor care au lăsat microfonul pentru sceptrul dumnezeiesc al primăriei, erau relativ mari. Adică oamenii ăștia ar fi trebuit să știe cum să se îmbrace,

cum să se aranjeze și cum să pozeze. Da, ca în 1994. Căci cam de atunci nu se mai poartă eleasticele de păr învelite în catifea, cu care doamna jurnalistă actual consilier, își prinde cosițele blonde. Celalalt televizist, tot trist, tot trist. Maro și trist.

Junele aviator ne-a privit de sus, de jos, de pe străzi și din fața blocului. Nimic interesant. Dar măcar a fost altfel decât micul grup de cioclii veseli pe alocuri, încercănați și înnegriți de griji. Aripa lejeră a avionului cu candidați a avut vreo 3 reprezentanți, care și-au mai dat puțin cu mâna prin păr, au încercat și abordări relaxate, și-o cămașă mai slim fit, o cravată de 2016 când a fost cazul și-un pantof casual pentru întâlnirile cu pensionarii din parc.

În fine, asta a fost. Însă podiumul lor e mereu întins și sub reflectoare. Ei cam uită însă că sunt figuri publice. Deci, atenție la neatentie!

Girofarul de la FEȘĂN POLIS nu scapă nimic!

GB

Reciclarea continuă. Să fim ecologiști până la capăt. Folosim și elasticul de prins banii înfășurat în danteluța de la marginea cearceafului ăla vechi

Ursuleții panda fără „șpilhozeni”

Costum clasic de familist ardelean

Plutonierul fără haine de oraș

Articolul 73 sau metodologia furtului

► Președintele Consiliului Național al Elevilor, Horia Onița, a dat bacalaureatul anul acesta. Un tânăr de calitate, care a absolvit o școală de calitate – Colegiul Național „Emanuil Gojdu” din Oradea. A primit nota 9,25 la examenul de Limba și literatura română. A contestat nota, lucrarea a fost corectată din nou, iar examinatorii au constatat că tânărul merita nota 9,60.

Nu numai că, deși a avut dreptate și merita o notă mai mare, rezultatul final este tot 9,25. De vină este Articolul 73 din Metodologia de bacalaureat, prin care se stabilește că notele nu pot fi modificate după contestații decât dacă noua notă este mai mare decât prima cu cel puțin 0,5 puncte. Horia Onița protestează și vrea să dea în judecată Ministerul Educației. Noul ministru, profesorul Mircea Dumitru, declară public faptul că nici domnia-sa nu înțelege această regulă și că va cere să fie eliminată.

Povestea e absurdă. Chiar dacă dialogul cu ministerul, amiabil sau în instanță, va duce la eliminarea regulii, nota rămâne aceeași. La fel ca notele tuturor celor care au fost victime ale acestei reguli stupide. Cine știe câți copii ar fi avut nevoie doar de câteva sutimi ca să treacă acest examen? Sau, pentru că bacalaureatul nu este numai o măsurătoare a cunoștințelor acumulate, ci și bază de calcul pentru admiterea

în facultate, s-ar putea ca Horia Onița – și cine știe câți alții ca el – să nu intre la facultatea pe care dorește să o urmeze. Eliminarea regulii presupune reevaluarea multor lucrări (în total, au fost depuse 44.398 de contestații), înregistrarea și publicarea acestora, precum și schimbarea diplomelor deja tipărite. Toate aceste procese au nevoie de timp, iar înscrierile la facultăți sunt în plină desfășurare. Până când se va fi rezolvat problema, etapa înscrierilor se va închide...

Oare câți elevi din generații diferite au ratat bacalaureatul sau și-au ratat viitorul din cauza unei metodologii absurde? Dar ce te faci cu evaluarea națională de la finalul clasei a VIII-a, care include, și aceasta, regula celor minimum 0,5 puncte pentru a modifica nota după contestație? Câți adolescenți au nimerit la alte licee decât la cele pe care și le-au dorit din cauza acestei ineptii? Cine răspunde pentru perpetuarea acestei metodologii absurde pe care o grămadă de miniștri au girat-o

prin ordin al ministrului în fiecare an? Oare au citit acești oameni ce au semnat, s-au gândit vreo secundă la implicațiile pe care le poate avea celebrul Articol 73? Câteva sutimi pot însemna suficient pentru a trece sau a te împiedica de un prag – de jos sau de sus, nici nu contează; cum poate cineva să le refuze dacă aceste sutimi sunt corecte și le aparțin celor care au dat examenul?

În articolul al doilea al Legii educației naționale se spune: „Legea are ca viziune promovarea unui învățământ orientat pe valori, creativitate, capacități cognitive, capacități volitive și capacități acționale, cunoștințe fundamentale și cunoștințe, competențe și abilități de utilitate directă, în profesie și în societate”. Expresia „orientat pe valori”, chiar dacă e exprimată stângaci, conține un concept. Dar

valorile presupun etică. Ceea ce se întâmplă în sistemul de examinare a elevilor este profund nedrept. Practic, li se interzice să fie beneficiarii propriilor rezultate. Sau, dacă vreți altă perspectivă, ministerul fură toate sutimile mai mici de 0,5.

Spuneam la început că elevul Horia Onița a urmat Colegiul Național „Emanuil Gojdu” din Oradea. Cel după care a fost numit liceul a fost o personalitate. Născut la Oradea în 1802, Emanuil Gojdu a fost un strălucit avocat, politician și patriot român. A contribuit la reforma justiției în fostul imperiu, a lucrat pentru națiunea română și, la moartea sa, și-a lăsat averea unei fundații care să îi sprijine pe tinerii români „dornici de învățatură”. Traian Vuia, Octavian Goga, Petre Daicoviciu, Victor Babeș s-au numărat printre sutele de

beneficiari ai burselor Fundației Gojdu. Averea fundației s-a pierdut, dar aceasta este o altă poveste. Pe prima pagină a website-ului colegiului scrie: „Gojdu nu este doar un nume istoric al unei personalități de marcă, este un spirit inovator și dinamic, un spirit care impune în mod imperativ perseverență, muncă și dorința de a fi cel mai bun. El este un fel de roată a olarului care modelează conștiințe, formându-le superlativ printr-un progres continuu”. Horia Onița vine din această școală. Bravo lui că se bate pentru schimbarea unei legi strâmbe! Dar poate cineva să-i explice de ce trebuie să fie victima unei nedreptăți la început de viață?

Tudor ARTENIE
articol preluat
din România Liberă

Poza zilei: Spitalele, de la viermi la heliport

O imagine înfricoșătoare a ținut prima pagină a presei românești în ultimele zile: fotografia halucinantă a unui pacient de la Spitalul Clinic de Chirurgie Plastică, Reparatrice și Arsuri (cunoscut, mai pe scurt, ca Spitalul de Arși) din Capitală, ale cărui răni erau acoperite de viermi. O fotografie realizată, se pare, de unul dintre medicii sau angajații acestui spital, care a considerat că în acest fel atrage atenția asupra nenorocirii în care se zbate această unitate sanitară. Și, adaug eu, asupra marilor probleme ale sistemului nostru de sănătate. Fotografia a făcut înconjurul lumii cu ajutorul internetului.

Din păcate, cam așa cum se întâmplă în toate unitățile spitalicești, vina pentru faptul că serviciile de sănătate lasă de dorit nu aparține numai celor care conduc sistemul, celor din Ministerul Sănătății sau din direcțiile de sănătate publică. O vină mare o au și managerii de spital și chiar și medicii care se complac în situații de degradare vizibile.

În zidurile Spitalului de Arși microbii s-au instalat confortabil de foarte mulți ani. Spitalul are o destinație specială, are o însemnătate

deosebită în asigurarea echilibrului intervențiilor de urgență prin specificul său și ar fi trebuit să fie un model de curățenie din toate punctele de vedere. Actuala clădire nu mai corespunde, trebuia demolată demult sau redestinată („pour les connaisseurs”); inițial, aici a fost „Maternitatea Steaua” și, conform principiului reformei, a devenit Spitalul de Arși. Situația era – și este – cunoscută de toată lumea, dar nimeni nu a făcut nimic. Mai mult, după tragedia de la Colectiv, când realitatea s-a văzut în întregul ei dramatism, a devenit limpede că lucrurile trebuiau să se schimbe. Din păcate, nu s-a întâmplat nimic.

Fotografia făcută de unul dintre angajații spitalului, în afară de faptul că arată cât de gravă este situația acestei unități spitalicești, este și o expresie a lipsei de soluții a managementului acesteia. Mă întreb ce au făcut managerii acestui spital, ce a făcut chiar autorul fotografiei, pentru a îndrepta lucrurile sau pentru a atrage atenția asupra dezastrului de aici? Nu am auzit de plângeri sau reclamații făcute de aceștia, nu i-am văzut în ziare sau la televiziuni atacând frontal problema. A comunica

prin intermediul fotografiei îngrozitoare, dar spectaculoasă, a unui pacient aflat în situație critică nu te absolvă, ca medic sau ca manager de clinică, de vina de a nu fi făcut nimic până acum. Tăcerea înseamnă, în acest caz, complicitate și poate nu ar fi rău dacă, dincolo de critica adusă conducătorilor Sănătății, nu ne-am întreba și noi, medicii direct implicați: ce am păzit până acum? Care a fost atitudinea corpului medical, câți manageri de spitale sau clinici și-au asumat, public și apăsător, o atitudine corectă față de problemele din sistem? Sau, ca să pun întrebarea altfel, potrivit peisajului de la noi, unde directoratul se obține pe baza carnetului de partid: câți manageri au fost mai întâi medici cu adevărat, și câți au fost mai întâi servanți ai intereselor politice?

“După tragedia de la Colectiv, când realitatea s-a văzut în întregul ei dramatism, a devenit limpede că lucrurile trebuiau să se schimbe. Din păcate, nu s-a întâmplat nimic.”

Pe de altă parte, nu toate spitalele din România sunt în prag de dezintegrare. În ciuda sistemului subfinanțat și extrem de prost condus până acum, există spitale publice care arată bine, asigură servicii medicale de calitate, iar medicii și personalul medical știu nu doar să vindece, știu să se și gospodărească.

O astfel de unitate medicală este Spitalul Municipal de Urgență din Moinești. Într-un oraș cu doar douăzeci de mii de locuitori, un manager priceput și dedicat a edificat un spital care a devenit un exemplu de civilizație, modernitate și eficiență. Domnului profesor doctor Adrian Cotirleț (cadru didactic la Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău), care conduce acest spital din 2001, i se potrivește cel mai bine proverbul binecunoscut „Omul sfințește locul”. Dr. Adrian Cotirleț este, de vreo douăzeci de ani, unul dintre specialiștii noștri în chirurgie laparoscopică. Dar, în paralel cu profesiile de chirurg și de profesor, doctorul din Moinești a „făcut” un spital public care aduce mai degrabă a spital... privat. Spitalul acesta are peste 400 de paturi, 36 de secții și compartimente medicale diferite, are radiologie și imagistică, laborator de analize medicale, telededicină, farmacie și un bloc operator cu 6 săli de operație dotate ca la carte. Surprinzător, s-a făcut și recoltare de organe pentru transplant. Este o unitate medicală implicată și în

proiecte de cercetare. Are chiar și heliport. Repet, într-un oraș mic dintr-un județ – Bacău – care nu a contat prea mult, până de curând, pe harta medicinei românești.

Până la urmă, imaginea sistemului de sănătate din România oscilează între fotografia zguduitoare de la Spitalul de Arși și imaginea Spitalului de Urgență din Moinești. Dar, dincolo de responsabilitățile administrative ale Guvernului sau de cele asumate de politicieni, și noi, medicii, avem obligația de a opta între dezastru și normalitate. În locul fotografiei pacientului cu rănilor acoperite de viermi mi-aș fi dorit să văd un protest public al medicilor care nu mai pot accepta să lucreze în condițiile de la Spitalul de Arși, care nu mai acceptă ca delăsarea și dezinteresul să țină loc de stetoscop și bisturiu. Dar tot ce am văzut este o fotografie – și multă... delăsare, nepăsare, lipsă de inițiativă, comoditate și o totală lipsă de profesionalism!

Din păcate, cam așa cum se întâmplă în toate unitățile spitalicești, vina pentru faptul că serviciile de sănătate lasă de dorit nu aparține numai celor care conduc sistemul, celor din Ministerul Sănătății sau din direcțiile de sănătate publică. O vină mare o au și managerii de spital și chiar și medicii care se complac în situații de degradare vizibile.”

Prof. dr. Alexandru Vlad CIUREA

Rome-fonduri la Primăria Făgăraș

► Jumătate din banii de la UE s-au oprit pe drum.

19,2 miliarde de euro.

► Atât a avut la dispoziție România în perioada 2007-2013 de la Uniunea Europeană, din fonduri structurale și de coeziune.

► Câți bani am luat? Oficialii spun că abia am ajuns anul acesta la 62 la sută. Și suntem în mare întârziere. Trebuia să-i cheltuim până la sfârșitul anului 2013. Iar din 2014 ar fi trebuit să începem să atragem bani din următoarea tranșă care se ridică la 23 de miliarde de euro, bani alocați pentru perioada 2014-2015.

► Practic, am pierdut 2 ani din cauza incompetenței funcționarilor care s-au perindat prin guverne și administrație. Atât administrația centrală, cât și cea locală.

GHEORGHE SUCACIU, CANDIDAT INDEPENDENT LA PRIMĂRIA FĂGĂRAȘ

Politicienii s-au bătut între ei, au încheiat și rupt alianțe, au schimbat guverne, iar toate acestea au adus dezastru. Am plătit și încă plătim penalități și corecții financiare. În loc să luăm bani, plătim corecții de peste un miliard de euro din cauza greșelilor.

Principala cauză o reprezintă totuși corupția generalizată până la nivelul funcționarilor din administrația publică locală.

La primari noi, obiceiuri vechi!

Nici Făgărașul nu face excepție de la aceste metehne balcanice. Trebuie să participe toată lumea, dar de ales, sunt aleși numai cei cu stea în frunte. Făgărașenii nu s-au trezit încă din euforia alegerilor locale, alegeri care au adus în fruntea urbei un pseudo-independent, Gheorghe Sucaciu. În anchetele făcute de redacția noastră și publicate în timpul campaniei electorale am prezentat fețele primarului nou ales al Făgărașului. Mai toată lumea ne-a sărit în cap.

Iată că nu întârzie să apară dovezile existenței corupției, în continuare, din administrația publică făgărașeană.

În data de 29 iunie 2016 pe site-ul Primăriei Făgăraș se publică un anunț privind organizarea procedurii de selecție parteneri pentru un proiect strategic, din fonduri europene, în cadrul Programului Operațional Capital Uman, axa 4, obiectivul specific 4.1 „Reducerea numărului de persoane aflate în risc de sărăcie și excludere socială din comunitățile marginalizate în care există populație aparținând minorității romă (acele comunități în care populația aparținând minorității romă reprezintă minim 10% din totalul populației la nivelul comunității), prin implementarea de măsuri integrate”.

Până în data de 11 iulie 2016, orele 15, termenul limită de depunere a ofertelor, au fost prezentate 5 oferte din partea Asociației Europene pentru o Viață mai Bună,

2014-2020: Programul Operațional Capital Uman (AP 4)		Lansări 2016	
Axa prioritară	Prioritate de investiții	Alocare UE	Data estimată de lansare
AP 4	9.ii Integrarea socio-economică a comunităților marginalizate, inclusiv roma Reducerea numărului de persoane aflate în risc de sărăcie și excludere socială din comunitățile marginalizate (roma, non-roma) Reducerea numărului de persoane aparținând grupurilor vulnerabile	371.932.022	Martie 2016 Aprox. 101 mil euro Mai 2016 Aprox. 50 mil euro
	9.iv Îmbunătățirea calității și accesului la servicii sociale și medicale Servicii sociale (instrumente/proceduri/meccanisme/formare/ utilizare TIC/ consolidare rețea publică de asistență socială comunitară etc.) Servicii medicale (instruire personal medical, consolidare rețea publică de asistență medicală comunitară, programe de screening etc.) Asigurarea tranziției de la sistemul de îngrijire de tip instituționalizat către servicii oferite la nivelul comunității pentru copii, tineri, persoane vârstnice, persoane cu dizabilități	457.100.000	Iunie 2016 Aprox. 20 mil euro Iulie 2016 TBD Septembrie 2016 Aprox. 9 mil euro Martie 2016 Aprox. 44 mil euro Iunie 2016 Septembrie 2016 Aprox. 108 mil euro Noiembrie 2016 Aprox. 58 mil euro
	9.v Promovarea antreprenoriatului social și a integrării	111.473.462	Septembrie 2016 Aprox. 50 mil euro Noiembrie 2016 Aprox. 74 mil euro

Organizația Națională Cercetării României, Universitatea Spiru Haret, Asociația Romilor din Făgăraș și SC Formare Managerială în Turism FMT SRL Brașov.

În data de 15 iulie 2016 (deși termenul de anunțare a rezultatelor procedurii a fost 13 iulie 2016) este postat pe pagina de internet a Primăriei Făgăraș procesul verbal nr. 21337 de evaluare a partenerilor.

După verificarea conformității administrative SC Formare Managerială în Turism FMT SRL Brașov este descalificată pe motiv că nu a făcut dovada acreditărilor și autorizărilor pentru activitățile la care a prezentat oferta de partener. Dosarul SC Formare Managerială în Turism FMT SRL Brașov conținea peste 300 de pagini, având prezentate contracte de finanțare nerambursabilă încheiate în cadrul programelor cu finanțare europeană, exclusiv pentru formare profesională, în peste 54 de domenii de atestare profesională. Pe motiv că a prezentat o acreditare pentru un domeniu agricol, SC Formare Managerială în Turism FMT SRL Brașov este descalificată.

Termenul de contestație stipulat în documentația procedurii a fost de 2 zile de la data publicării rezultatului procedurii de selecție. Scopul acestei procedurii a fost de a se stabili partenerii pe care îi va avea Primăria Făgăraș în întocmirea, derularea și monitorizarea proiectului care va fi depus. De aici ar fi trebuit să înțelegem că Primăria Făgăraș trebuia să își aleagă cei mai performanți parteneri în formare

profesională, servicii medicale și sociale, pentru o garanție a succesului proiectului.

În data de 18 iulie 2016 (duminică 17 iulie a fost zi nelucratore n.r.) SC Formare Managerială în Turism FMT SRL Brașov depune în termenul de 2 zile de la data publicării rezultatului procedurii de selecție contestație în care arată că a făcut dovada acreditărilor necesare prin documentele prezentate în ofertă. Comisia de soluționare a contestațiilor, compusă numai din specialiști în fonduri europene (adică șeful Serviciului de Asistență Socială și șeful Protecției Civile din Primăria Făgăraș!) îi respinge contestația motivând că a fost depusă tardiv! Adică comisia de evaluare face public raportul de evaluare numai în data de 15 iulie 2016, contestația are dreptul la 2 zile de la data publicării rezultatului procedurii de selecție să depună contestație, dar acest drept îi este anulat de comisia de soluționare a contestațiilor!

Mai mult decât atât, comisia de soluționare a contestațiilor, deși reanalizează dosarul, se face că nu vede copiile contractelor cu finanțare nerambursabilă în care beneficiarul și cel care a implementat proiectele a fost SC Formare Managerială în Turism FMT SRL Brașov și care prezentau negru pe alb domeniile de acreditare în formare profesională care au stat la baza încheierii contractelor cu finanțare nerambursabilă.

SC Formare Managerială în Turism FMT SRL Brașov a fost și este un partener și un

beneficiar eligibil în formare profesională pentru Autoritatea de Management a Programului Operațional Dezvoltarea Resurselor Umane (denumirea din perioada 2007-2013 a actualului Program Operațional Capital Uman, dar nu este eligibil pentru Primăria Făgăraș.

După ce redacția noastră a fost sesizată asupra acestui caz, am început mica noastră anchetă.

Asociația Europeană pentru o Viață mai Bună este o organizație non-guvernamentală cu sediul în București și care a derulat doar două proiecte în cadrul Programului Operațional Dezvoltarea Resurselor Umane, ultimul din anul 2012.

Unul dintre partenerii selecției este Asociația Romilor din Făgăraș. Este cunoscut faptul că reprezentantul romilor din Făgăraș, Ionuț Androne a fost ales în urma alegerilor locale din 5 iunie 2016 consilier local. În ecuația și configurația consiliului local, votul lui era determinant pentru crearea și susținerea unei majorități. Se întvede de aici o mică răsplată acordată reprezentantului comunității romă prin alegerea ca partener în acest proiect. Dacă ținem seama și de valoarea posibilă a proiectului – aprox. 5 milioane de euro – ne dăm seama de ce un profesionist în formare profesională, condus de directorul Departamentului de Management și Informatică Economică a Facultății de Științe Economice și Administrarea Afacerilor din cadrul Universității Transilvania Brașov nu a fost de dorit ca partener, trebuind să fie onorate obligații și promisiuni politice.

Nu am fi ajuns la această concluzie dacă pe ordinea de zi a ședinței Consiliului Local Făgăraș din data de 21 iulie 2016 nu apărea – surpriză – demisia lui Ionuț Androne, reprezentantul Partidei Romilor din Consiliul Local și validarea

lui Biza Radu pe postul vacant. Calitatea de consilier local îl făcea pe Ionuț Androne incompatibil cu cea de reprezentant al Asociației Romilor în parteneriatele cu Primăria Făgăraș. Dixit!

Un nume des vehiculat în cadrul Primăriei Făgăraș este cel al lui Nemeș Elena, managerul Grupului de Acțiune Locală Microregiunea Valea Sâmbetei, cu birourile în Drăguș, fosta comună păstorită de actualul primar al Făgărașului, Gheorghe Sucaciu. Prezența persoanei amintite în accesarea fondurilor europene la Primăria Făgăraș să fie plata unei datorii din campania electorală?

Toate aceste analize pot fi demontate printr-o activitate a factorilor de decizie din Primăria Făgăraș care să demonstreze buna lor credință, că suspiciunile care sunt generate de către persoane necorespunzătoare din punct de vedere profesional pentru sarcinile care le-au fost acordate nu sunt bazate pe realitate.

Așteptăm o autosesizare a conducerii Primăriei Făgăraș în așa fel încât aceste acuzații și suspiciuni de corupție și favorizare în baza unor promisiuni politice să nu se întâmple.

Cât despre modalitatea de constituire a noii majorități din Consiliul Local Făgăraș după data de 5 iunie 2016 și de ce bugetul Făgărașului este hotărât de către persoane care nu au legătură cu Primăria și Consiliul Local, în numărul de săptămâna viitoare a „Gazetei Țării Făgărașului”.

Tot săptămâna viitoare vă vom prezenta substraturile demisiei din funcția de consilier local de Făgăraș a controversatului avocat Cristian Drăghici.

Vali BEJAN

Mimetismul, paradoxul și fatalitatea

► **Societatea noastră, din păcate, are trei caracteristici de conotație negativă, iar acestea ne individualizează față de alte popoare. Putem da vina pentru acestea trei pe tot felul de factori care ne-au influențat de-alungul istoriei, respectiv ortodoxia prost înțeleasă, tradiționalismul închistat și informația stocată în ADN-ul personal în legătură cu tendințele noastre de neasumare, fugă și traiul în formă, și nicidecum în fond.**

Să luăm aceste caracteristici pe rând. Primul ar fi mimetismul, sau capacitatea de a imita. Vedem un film la TV sau la cinema, sau vedem tunsorii, hainele și apucăturile celorlalți și ne imaginăm succesul legat indisolubil de „a avea” în loc de „a fi”. Imitându-i, avem senzația că intrăm în pielea personajului și odată cu aceasta, atragem și voința „divină” asupra noastră. Și aceasta, în cazul în care nu avem resursele financiare sau fizice, ne frustrează și ne obligă să avem comportamentul de a mima, supracompensând.

Și mimăm, mimăm bunăstarea pe Facebook, punem poze și ne dăm chek-in în locuri greu accesibile, cum ar fi restaurante scumpe, la care se presupune că mâncăm lucruri scumpe, arătăm celorlalți automobile luxoase

cumpărate prin credit sau pur și simplu împrumutate, când noi locuim la garsonieră confort 3. Adică ajungem să fim „trăiți” de situații, să ne fie imposibil să viețuim la nivelul plăpumii noastre. Și asta pentru că avem nevoie de afirmare personală, de realizare, ca să zică „lumea” de bine de noi.

Și mimăm construcția unui imperiu personal pe false premise, și promisiuni deșarte, din carton, pe care-l prezentăm ca fiind din beton. Mai mimăm chiar și activitate intelectuală, scoatem din gură citate savante din Osho

sau din Cioran și Arsenie Boca chiar dacă n-am deschis o carte amărată toată viața noastră, uneori mimăm comportamente de „guru” zicând cu o morgă importantă ce au trăit alți și asta ne-a influențat.

Dar, din păcate, nu arătăm nimic cu adevărat trainic, inspirațional, de calibrul mare, ci doar mici „pseudo-făcături” care ne ajută să ne împăcăm cu noi înșine când închidem ochii, noaptea în pat.

Totul este o formă fără fond, discutăm de lucruri din „auzite”,

ne-am informat din articole de pe internet, am studiat doar recenzii. Dar realitatea studiului aprofundat, stoic este departe de noi. La fel ca și munca cinstită și modestă. Și de aici izvorăște o a doua caracteristică importantă, paradoxul. Adică, suntem conștienți că nimic nu pare a fi ceea ce ne este prezentat. Paradoxal, orice are o chichiță, un adevăr ascuns, o poveste în contradictoriu cu ceea ce simțim și vedem. Cu alte cuvinte, când într-adevăr ne este bine, facem tot posibilul ca să sabotăm situația, să ne întoarcem la agonia pe care ne-am provocat-o singuri confundând patimile cu virtuțile.

Cumpărăm o mașină ca nouă cu o sumă mică, de ocazie, care merge excepțional, fără să fim atenți la micile detalii, negândindu-ne la ce investiție proastă am făcut, ci la cum se vor ofița vecinii, și care se strică irecuperabil în câteva luni, pentru că legea paradoxului spune că „ceea ce pare frumos ca să fie adevărat, atunci sigur nu e”. Dar înotăm în paradox, ca într-un blestem ancestral, reușind pe baze alchimice necunoscute să transformăm aurul în plumb.

Pentru că, aici intervine a treia caracteristică, fatalitatea. Fatalitate care spune că în ciuda faptului că ai bune intenții, și conceptualizezi adevărul foarte

aproape de realitate, prin aceasta încercând să faci o bine pentru sine sau pentru ceilalți în acord cu legea morală din tine, vor veni zece să strice acel bine făcut de tine. Și asta din greașală, foarte rar din rea voință. Cerșetorul spune că cerșeste pentru mâncare, și după câteva minute îl vezi mulțumit cu berea în mână sau achiziționându-și țigări. Sau donezi haine în scop umanitar, pentru ca mai apoi să le vezi la vânzare pe tarabele cu bunuri second-hand. Sau te-ai străduit din răspuțeri să îți achiziționezi ratele la bancă, și fatalitate, când ai terminat cu ultima rată, te îmbolnăvești grav. Această lege a fatalității naționale reușește să niveleze social aproape toată populația. Iar excepțiile le vedem zilnic la televizor, ei părând că sunt imuni la aceasta. Și orice ai face, fatalitatea îți urmărește pașii.

Mimetismul, paradoxul și fatalitatea sunt dușmanii noștri invizibili. Desigur, pot fi combătuți prin intermediul educației, atât cea primitivă la școală, cât și cea morală, primitivă în cadrul familiei. Dar, din păcate, se pare că în ciuda studiilor sociologice făcute, care ne arată clar că din punct de vedere moral nu am depășit credințele evului mediu, cei ce ne conduc par capabil doar să adâncească aceasta criză.

Dan VĂJU

“

Mimăm, mimăm bunăstarea pe Facebook, punem poze și ne dăm chek-in în locuri greu accesibile, cum ar fi restaurante scumpe, la care se presupune că mâncăm lucruri scumpe, arătăm celorlalți automobile luxoase cumpărate prin credit sau pur și simplu împrumutate, când noi locuim la garsonieră confort 3. Adică ajungem să fim „trăiți” de situații, să ne fie imposibil să viețuim la nivelul plăpumii noastre. Și asta pentru că avem nevoie de afirmare personală, de realizare, ca să zică „lumea” de bine de noi.

Pokemon Go și Erdogan

Nu m-aș fi gândit vreodată că o să ajung să citez site-uri de daci-mistici-druizi dar pe unul din ele am găsit oribila fotografie a colonelului Trosca, ucis și decapitat în fața Ministerului Apărării în 24 decembrie 1989. I-au pus animalele și o țigară în gură. Animalele aka revoluționarii, ăia ai lui Gelu și ai lui Petre, în plovăre turcești, transpirate.

Aidoma execuțiilor din Istanbul, Trosca a fost hăcuit de forțele revoluționare care apărau fragila democrație instaurată după căderea dictatorului. Privind spre Turcia nu ai cum să nu găsești similitudini cu decembrie 1989. Civili tăind capetele soldaților, generali cu ochii umflați pozând pe 5 rânduri în

“

Erdogan, ca și Ion Iliescu în 89, trebuie să-și legitimizeze abuzul de putere prin fluturarea unui pericol colosal la adresa statului: teroriști, coup, ceceni, kurzi, Godzilla, Osama. Avem de toate.

coruri ale înfrângerii în pușcării.

De ce să imaginezi un alt scenariu atunci când ăla pe care l-ai văzut în vecini merge?

Erdogan, ca și Ion Iliescu în 89, trebuie să-și legitimizeze abuzul de putere prin fluturarea unui pericol colosal la adresa statului: teroriști, coup, ceceni, kurzi, Godzilla, Osama. Avem de toate.

Statul de drept, democrația sunt amenințate, ieșiți în stradă, la Inter, ieșiți să tragă lunetiștii în voi, o să vă facem troițe și o să vă punem pe ele poze ovale, sepie. Hai enerțați-vă, suiți-vă pe tancuri, atacați scursurile care vor să distrugă țărișoara. Tăiați-le capetele trădătorilor.

Hai mă Feher, tu crezi că este un scenariu,

că e un fals? Dar asta ar fi extrem de cinic, doar au murit atâția oameni.

Îhim. Da. Au murit.

Și o să mai moară. Și noi o să continuăm să sperăm că o pală de vânt va da un pic perdea la o parte și că vom putea vedea clar ce se întâmplă, care agenturi își freacă mâinile și cine este cel care va avea cel mai mult de câștigat după acest uichend.

Mă întreb de ce nu fac o vânatoare de Pokemon Go în clădirile administrației de la Ankara. Poate ar reuși cineva, în sfârșit, să prindă cel mai rar dintre toți pokemonii, Adevărul Gol-Goluț.

Raluca FEHER

Aș vrea să facem ceva cu uniforme polițiștilor români

► Uniformele polițailor români mi se par printre cele mai urâte uniforme din lume. Cu toții am auzit povestea cu femeile care se udă după un om în uniformă, problema e că dacă vede unul în uniformă de polițist român se udă doar dacă varsă ciorba pe ea.

Știu că toată lumea o să spună „arată nasol pentru că sunt urâți și grași”. Nu-i adevărat, nu toți sunt urâți și grași. Uită-te la Godină, arată rezonabil în slipi, în costum, dar când îl îmbraci în uniformă aia de polițist de circulație arată de parcă ar fi orfan. Și culmea, alea de la circulație încă arată bine, alea de stradă arată și mai nasol. Cred că mulți dintre ei primesc șpagă de milă. „Dă-i, mă, 50 de lei

și lu' ăla, nu vezi ce amărât e?” Până și uniforme superiorilor, ăia de la chestor în sus, pe care le poartă doar la poza de pe site și evenimente speciale, arată ponosit, parcă-s polițai

într-o dictatură de-aia de săraci fără imaginație.

E plină România de fashioniști, de la Homo Botezatus la curva de atenție Iulia Albu la alți transexuali

interesanti. Ar trebui adunați toți într-un fel de CSAT al modei și puși să facă niște uniforme de poliție mai de doamne-ajută. Și, dacă nu sunt în stare, să aducem, pe modelul

naționalei de fotbal, un designer străin. Hugo Boss a făcut uniforme pentru naziști și, practic, ăsta e singurul lucru care poți să-l spui bun despre ei, arătau bine în ălea.

Vreau și eu niște uniforme de polițai să-ți dorești să te oprească poliția pe stradă. Să-ți faci poze cu ei, uite bre, ce faini sunt. Cum naiba poți să zici că sunt importanți când îi îmbraci ca pe niște boschetari? Și știu că sunt, probabil, niște reguli cu privire la culoare. Poți să le faci mișto și respectând regulile alea, uite ce mișto arată carabinierii.

Și asta e uniformă de stradă, în aia de paradă arată de marcă ar fi niște marchizi.

Și, dacă tot suntem la subiectul ăsta, ar fi ok să desființăm „poliția locală” sau măcar denumirea aia. ăia sunt niște polițai fake, practic agenți de pază cu uniforme false, care n-au treabă cu poliția.

Ovidiu EFTIMIE

Desfășurător discuții atac terorist (...)*

1. Uluitor, un nou atac terorist împotriva lumii civilizate

2. Atentatorul era arab/musulman/

3. Dacă sunt suficienți morți ISIS își asumă atentatul.

4. Suntem alături de cei de-acolo, „je suis” etc.

5. Să ne păstrăm calmul, să nu acuzăm islamul

6. Sigur, era musulman/arab dar a crescut în țara respectivă

7. Acum nu putem acuza o întreagă religie de comportament criminal cu toate că litera ei spune să ne ucidă pe toți ce nu credem în ea

8. Dar sunt musulmani și în România, în Dobrogea, ei nu au ucis pe nimeni

9. Vreți să ucidem toți musulmanii/imigranții?

10. E vina noastră, a omului alb, care 7 miliarde de ani a asuprit omul maro

11. Americanii-s de vină

12. Musulmanii sunt de căcat, nu ca creștinii ortodocși români, care se omoară doar cu mașini în viteză, topoare și medici, dar nu suntem barbari ca ăia, să dăm o bombă

13. Trebuie să integrăm și să respectăm celelalte culturi

14. De fapt nu era musulman, e o conspirație evreiască

15. Uluitor, un nou atac terorist împotriva lumii civilizate

* – se completează cu data și locul faptei

Ovidiu EFTIMIE

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24

Telefon: 0268.418.956

Urgențe: Tel: 0740.088.714

E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7

Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL

Director: Alexandru PETRESCU

tel: 0787.89.86.36

gazetabrasovului@gmail.com

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov

tipogramm@yahoo.com

Tel/fax: 0268.42.77.60

Alături de toți cititorii noștri

Zilnic online, săptămânal pe hârtie

www.gazetabrasovului.ro

FOTBAL

FC Brașov ia o importantă gură de oxigen

► După multe discuții, transferul lui Alex Chipciu la Anderlecht s-a oficializat...

Fotbalistul stelist, lansat spre marea performanță de FC Brașov, a semnat cu echipa belgiană, lucru de care va beneficia din plin și FC Brașov. Deși inițial le transmisese belgienilor că vrea 4 milioane de euro, plus 20% dintr-un viitor transfer, Gigi Becali a acceptat în cele din urmă ultima ofertă a acestora, iar Steaua va încasa 3 milioane de euro în schimbul lui Chipciu. Aproximativ 750.000 de euro din suma încasată de Steaua va ajunge la FC Brașov, grupare care a păstrat 25% din drepturile federative ale mijlocașului, în momentul în care l-a cedat roș-albaștrilor, la începutul lui 2012. Transferul se face astfel pentru un preț apropiat de oferta inițială, însă Becali spune că a luat în calcul și economia pe care o face scăpând de salariul lui Chipciu, cel mai mare din lotul Stelei. 30.000 de euro net încasa Chipciu lunar de la Steaua, suma brută fiind de aproximativ 50.000 de euro, adică 600.000 de euro anual. Mijlocașul a efectuat vizita medicală cu Anderlecht și

a semnat un contract pe patru sezoane cu vicecampiona Belgiei.

Spre salvarea de la faliment?

Transferul lui Chipciu aduce o importantă sumă în vistieria echipei FC Brașov, care ar putea fi folosită ca suport, pentru continuarea activității în liga secundă. Aceasta, deoarece președintele CA de la FC Brașov, George Popa a înscris echipa în campionat. Acum, următoarea încercare este reprezentată de termenul fixat de tribunal, 3 august, dată la care oficialii de la FC Brașov vor trebui să convingă, pornind și de la cei 750 de mii de euro, că FC Brașov are susținere financiară și deci poate să-și continue activitatea. În această direcție se lucrează intens, în cooperare cu administratorul judiciar desemnat. O altă variantă de salvare a echipei brașovene a fost gândită de patru oameni de fotbal de la poalele Tâmpiei. Este vorba despre punerea bazei unei societăți, Steagu Roșu Brașov, condusă de Dragoș Ivăncescu, Edi Gherghie,

Nicolae Văduva și Ciprian Anghel, patru oameni de sport, de fotbal, care au fost mereu alături de FC Brașov și de sportul brașovean.

Cei patru au primit deja în administrare baza sportivă ICIM, sint în discuții avansate pentru preluarea centrului de copii și juniori de la FC Brașov și, cel mai important, vor să înscrie noua echipă în Liga a 4-a! Este o modalitate, pentru a lua totul de

la zero și de a construi, pas cu pas, după modelul Timișoarei, o nouă echipă, care să poarte un nume atât de drag microbiștilor de la poalele Tâmpiei!

O altă posibilitate, pentru salvarea fotbalului brașovean este asocierea cu una din echipele aflate în impas financiar, așa cum este de pildă Unirea Târlungeni. S-ar putea crea astfel o societate comercială, care să reprezinte

interesele ambelor comunități și să ducă fotbalul mai departe.

Una din echipele, care ar dori să vină la Brașov este cea din Pâncota, ca să nu mai pomenim de Rapid, al cărei faliment este și el aproape, astfel încât unii dintre fotbaliștii vișinii s-ar putea gândi să vină la Brașov. Sunt, așadar, mai multe posibilități, iar perioada următoare ar putea oferi cea mai bună soluție.

HOCHEI

Se reface „haita”

► Chiar dacă mai e ceva timp până la startul unui nou sezon, intern și internațional, al hocheiului (programat în luna septembrie), sportivii Brașovului parcurg o dificilă, dar necesară etapă, de acumulări fizice.

Sub conducerea antrenorului Adrian Mărtinaș, „lupii” au tras din greu, pe platoul Bucegilor, iar la sfârșitul acestei săptămâni, vor efectua testele fizice, care vor fi măsura eficienței antrenamentelor din această perioadă. Apoi, va urma o săptămână de vacanță, iar de la 1 august, vor demara antrenamentele pe gheață, la Patinoarul Olimpic Brașov. De remarcat că lotul echipei Corona Brașov Wolves începe să prindă contur și, mai mult, să se refacă, prin cooptarea unor jucători de marcă, profesioniști ai hocheiului, așa cum a fost în urmă cu trei ani, când echipa brașoveană a jucat finala Ligii Mol! Au fost spectacole de neuitat, care ar putea să revină pe gheața patinoarului Olimpic Brașov. De altfel, unul din principalele obiective ale viitorului sezon este atragerea iubitorilor de hochei în tribune, după un an în care nu

au avut motive de satisfacție „În această perioadă ne preocupă atragerea lângă echipă a sponsorilor și, de aceea, facem un apel la aceștia, ca dealtfel, la publicul iubitor de hochei, să fie alături de echipa de hochei a Brașovului, cu atât mai mult, cu cât acest sport va reveni în forță, pe scena competițională, prin spectacolul sportiv și prin rezultate. Prin transferurile efectuate deja și prin cele care vor urma, dorim să readucem lumea în tribunele Patinoarului Olimpic și să obținem rezultatele pe care le așteaptă publicul iubitor de hochei”, ne-a precizat Emilian Cernica, președintele secției de hochei Corona Brașov.

Patru transferuri, trei reveniri spectaculoase

Deocamdată, Corona Brașov Wolves a efectuat patru transferuri, dintre care trei reveniri spectaculoase în „haită”. La capitulul

„Lupii” vor fi prezentați publicului sâmbătă, în Piața Sfatului

„reveniri”, pot fi trecuți portarul Patrik Polc, un sportiv de excepție, care dă mereu siguranță echipei, prin intervențiile lui, Filip Richard, fundașul de fier, ambii înlăturați de la Brașov, în momentul implementării falimentării decizii de a se renunța la străini (așa ceva nu se poate aplica la hochei) și Rory Rawlyk, atât de îndrăgit de publicul brașovean,

plecat de la Brașov după ediția 2012-2013. Toți trei sunt jucători experimentați, care, cu siguranță, vor aduce un mare plus evoluțiilor echipei. De asemenea, Corona Brașov Wolves și-a asigurat serviciile unui alt canadian de valoare: Ian McDonald. Jucătorul, născut în 1985, este atacant și a evoluat, în ultimul sezon al Ligii Mol, la MAC Budapesta, fiind prezent în

play-off-ul competiției și jucând finala, cu DVTK Jegesmedvek. A devenit profesionist în 2010, când a jucat în EHL, cu Nottingham, Panthers, Florida, dar a evoluat și în Olanda (campion al acestei țări), Norvegia și în Franța, cu Briancon, în Magnus Liga. Are 1,91 m înălțime și 93 kg. Conducerea secției de hochei nu se oprește aici cu transferurile, având în vedere cel puțin încă doi jucători dar și un antrenor principal. De remarcat că harta viitoarei ediții a Ligii Mol s-a extins, prin cooptarea de ultimă oră a echipei HK Belgrad (Serbia).

Hocheiștii Brașovului vor face cunoștință cu fanii și cu publicul chiar la sfârșitul acestei săptămâni. Astfel, sâmbătă, 23 iulie (ora 22.00), Corona Brașov Wolves își va prezenta sportivii, în Piața Sfatului, în cadrul unui spectacol de lumină și culoare, la care sunt așteptați viitorii spectatori din tribunele Patinoarului Olimpic și nu numai. O veste bună pentru aceștia: prețul билетelor și abonamentelor la meciurile oficiale ale viitorului sezon, vor reveni la valoarea din urmă cu trei ani!